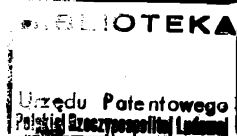

B27d 1/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39346

Kl. 38c, 1/04

Skarb Państwa

(Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego —
Centralny Zarząd Przemysłu Płyt, Sklejek i Zapalek) *)

Warszawa, Polska

Sposób wyrobu płyt, np. do produkcji wysokogatunkowych mebli bez stosowania oklein

Patent trwa od dnia 10 sierpnia 1955 r.

Wynalazek dotyczy wyrobu płyt np. do produkcji mebli z wysokogatunkowych resztek importowanego surowca okleinowego ze szlachetnych i egzotycznych gatunków drewna. Przy produkcji okleiny pozostają resztki surowca w postaci tak zwanych desek bocznych, powstałych w czasie układania kłód, oraz w postaci tarcicy ponożowej, pozostałej po skrawaniu z przyzmy przez nóż formierski całej okleiny. Stanowi ona deski o różnej grubości, głównie ze środkowej części kłody. Jakość pozostałych resztek, które mają charakter drewna masywnego, jest zwykle mała, przez co nie ma możliwości wykorzystania go jako masywu. Deski boczne nie mają koloru i są splekane na skutek promieniowych pęknięć od słońca, powstających zwykle w kłodach. Deski ponożowe, jako pochodzące ze środka kłody, posiadają na swych płaszczyznach różne wady, jak np. mursz miękki i twardy, pęknięcia rdzeniowe i t.p. Jedyną zaletą jaką mają te resztki jest ich kolor (orzech, mahoń, palisander,

czarny dąb i inne) oraz łatwa do obróbki struktura, przez co dają się dobrze polerować.

Według wynalazku wykorzystuje się te masywy pozostające z oklein, do produkcji płyt wiórowych trzywarstwowych przez przerobienie ich w całości na wióry, które układa się jako zewnętrzne warstwy trzywarstwowych płyt wiórowych. Płyty te używa się do produkcji mebli bez stosowania okleiny.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wyrobu płyt, np. do produkcji wysokogatunkowych mebli bez stosowania oklein, znamienny tym, że resztki masywów, pozostałych z produkcji oklein ze szlachetnych i egzotycznych gatunków drewna przerabia się na wióry, które układa się, jako zewnętrzne warstwy, np. w trzywarstwowych płytach wiórowych.

Skarb Państwa

(Ministerstwo Przemysłu
Drzewnego i Papierniczego
Centralny Zarząd Przemysłu
Płyt, Sklejek i Zapalek)

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Marian Pluciński.